

Välinpitämättömyys liikennesääntöjä ja -määräyksiä kohtaan on Suomessa suuri ja, pahus!, kasvava ongelma. Suojateitä ei kunnioiteta. Suojatien eteen pysähtynyttä ajoneuvoa ohitetaan solkenaan. Eikä missään Euroopan maassa sikailla yhtä törkeästi päin punaisia kuin Suomessa. Nopeusrajoituksia pidetään yleisesti pilkkana. Tietöiden kohdalla Liikenneviraston oman mittauksen mukaan **vain neljä (4!) prosenttia autoilijoista ajaa rajoituksen** **mukaan!** Ei peruskiltti, lainkuuliainen suomalainen ole luonnostaan tällainen. Viranomaisenkin myöntää ajokortin vasta varmistuttuaan saajan terveestä arviointikyvystä. Jokin on opettanut hänet vikaan. Sekö että heti perään virkamies kieltää terveen maalaisjärjen käytön ja latelee liikenteeseen kirjoituspöytänäkymällään rajoituksia ja kieltoja rukkastuntumalla? Oman selkänahkansa turvaksi.

LIIKENNEMINISTERIÖ

, Suomen ylivoimaisesti osaamattomin virkamieskasauma, vaati 1990-luvulla yhtäkkiä, että Helsingissä

liikennevalot

tuli pitää toiminnassa ympäri vuorokauden. Autoilijan omaan arviokykyyn risteyksissä ei yhtäkkiä enää luotettu. Sitä ennen punaisia päin ajaminen ei tullut kuuloon. Sen jälkeen, kun istuit punaisissa yöaikaan näkemättä ristin sielua missään, tuumit kuka tässä on hullu. Ja kytkin nousee. Uusi autoilijapolvi kasvoi nopeasti siihen, ettei valojen värillä aina ole niin väliä.

Tietöiden nopeusrajoitusten

mielekkyyks on puhuttanut aina. Tietöistä päästiin 1970- ja -80-luvuilla yksimielisyyteen TVH:n kanssa siitä, että nopeusrajoitusten mieltäminen ratin takana oli tärkeää liikennekasvatusta. Rajoituksia siirrettiinkin töiden etenemisen myötä. Rajoitustauluja huputettiin mahdollisuuksien mukaan viikonlopuiksi ja töiden päättyessä.

LIIKENNEVIRASTON

myötä kulttuuri on muuttunut. Surullisen kuuluisa tietyö Suomenoja-Suvisaaristoristeys tiellä 52 on malliesimerkki, miten Liikenneviraston työsaralla ELY-keskus ja urakoitsijat suorastaan rikosluontoisesti opettavat autoilijoille turhautumista, nopeusrajoitusten väheksyntää ja hällä väliä säännöistä.

Tätä on ympäri maata. Sitä opetetaan Liikenneviraston ja pätemättömien ELY-ressukoiden puolesta urakalla kaikille liikenteessä kulkijoille.

Viime viikolla auton ratissa reitillä Rovaniemi-Ranua-Puolanka-Paltamo-Kajaani-Iisalmi-Kuopio-Varkaus-Mikkeli-Kouvola-Porvoo-Helsinki oppi kymmenet kerrat, että urakoitsija on herra ja hidalgo eikä maksajasta, tien käyttäjästä, paskankaan väliä.

Metsä vastaa huutoon. Esimerkiksi Viitostielleä Kuopion jälkeen nelisen kymmentä kilometriä kiitoradan levyistä uutta mustaa asfalttia 20 metriä leveällä kummallekin sivulle raivatulla piennartilalla, niin kauas kuin silmä kantaa. Vaaran huipulta viivasuoraa seuraavan vaaran huipulle.! Ei koneita, ei kuorma-autoja, ei työn merkkiä paitsi viimeisellä kilometrillä. Mutta kun keskiviiva puuttui, vain 80 km/t Ei sitten ihme että bussit täynnä matkustajia päästelivät hulvattomasti toista sataa, rekat ysikymppeä ja henkilöautot täysiä.

Kehä1, Suomen ruuhkaisin väylä, yksikaistaisena pitkin kesää, pitkiä pätkiä ilman mitään elämää työmaalla... pidentää työmatkaa 2-3 tunnilla joka päivää... Ilmankos autoilijoilta nopeudet vähän lipsuvat!

EDUSKUNNAN, LIIKENNEMINISTERIÖN, LIIKENNEVIRASTON, TIEHALLINNON

16.12.2009 päivätyt ohjeet nopeusrajoituksista pidetään yhä voimassa, vaikka liikennetekniikka on astunut siitä huiman askeleen sähköautojen, autonomisten ajoneuvojen ja digitalisoinnin aikaan. Suomessa talvi tulee yhä päättäjien mukaan kun kalenteri niin uskottelee!

Nykytekniikoilla tiedetään huomisen sää hyvin tarkasti ja teiden nopeusrajoituksia voidaan muuttaa sekunneissa ilman paljon puhuttua digitalisointiakin. Silti kalenteriin sidotut talvinopeusrajoitukset ajattavat yhä satoja tuhansia työmatkalaisia aamut illat ja viikonlopun viettäjiä hyviä, paljaita pääteitä 80 km/t nopeusrajoituksella kesäolosuhteissa, joissa hetkeä aiemmin on ollut riskitöntä ajaa 20 km/t kovempaakin.

Näin veli viranomaisen opettaa joka päivä vähättelemään sääntöjä. Kun eduskunta on pelkkä leimasin ja liikenneministeriö munaton, Liikennevirasto käytännössä siunaa pysähtyneisyyden. Muutosreseptiä ei tarvitse hakea kaukaa.

**Saksassa tieurakoitsija maksaa (meillä
esim. Liikennevirastolle!) jokaisesta varaamastaan
tiemetristä sujuvuus- ja aikahaittamaksua.
Se pitää joka hetki tietyömaan tehokkaana
ja mahdollisimman pienenä. Kysymys
on maksavalle asiakkaalle eli tien käyttäjälle
kuuluvasta palvelusta!**

Sopi ottaa mallia!

PS. POLIISIHALLINTO on tapansa mukaan kielensä niellyt. Se ei sano juuta eikä jaata millekään yleistä liikennemoraalia heikentävälle tekijälle. Oli kuin nousevan auringon ensisäteet olisivat valaisseet perustotuutta, kun Liikkuvan Poliisin perinneyhdistys sen sanoi:

**Liikennevalvonnan tulisi keskittyä ainoastaan
liikenneturvallisuuden parantamiseen
eikä tulojen hankkimiseen valtiolle!**

Tulisipa edes Liikkuva Poliisi takaisin!